

# TOTS HI TENIM VEU:

## CONTESTA A UN GRUP D'EX-CANTAIRES.

-Després de llegir la vostra carta publicada a l'últim número de "PERXADA", em fa molt estrany que poseu en entredit els comentaris sobre el companyerisme actual de la Coral del Centre, fets per en Josep M<sup>a</sup>.

-Ell ha estat entre nosaltres, recentment, per això crec que pot opinar molt més bé que vosaltres, que fa més d'un any n'esteu completament al marge i no en sabeu res de res. És més, esteu parlant per despit i donant el vostre judici sobre uns fets passats molt desagradables en els quals vosaltres hi tingueu molta part de culpa.

-Penso que teniu raó en quan a la sorpresa que la majoria vàrem tenir en veure aquella canalla en un assaig, sense nosaltres saber-ne res, a part que després em varen semblar vàlids els raonaments donats més tard.

-Adient als Estatuts, estic totalment d'acord amb vosaltres; però us "descuideu" de dir que, paral·lelament a tot això, la vostra manera de fer dintre la Coral, va ésser com a mínim, una mica especial. Feieu coses tan estranyes, com no assistir a cap assaig i en canvi sí a les actuacions. (Em refereixo concretament a una de les signants). Potser ella es pensava que ja en sabia prou de cantar, opinió que no compartíem pas la majoria de la Coral. Una altra, es passava sistemàticament tots els assaigs protestant de les cançons, de la manera de dirigir, etc... en una paraula, emprenyant!. I per últim, el més singular comportament de l'última signant, que deia: "Si aquella es pot prendre el luxe de no assajar i sí d'actuar, jo puc fer-ho al revés, o sigui, assajar i no actuar", i de fet, així ho feia!.

-Podeu comprendre que amb el vostre comportament, no afavoríeu pas l'harmonia, de la que tant parreu, i no podíeu esperar que us abonéssim en aquella última reunió tan estranya, en la que una de vosaltres es va passar l'estona cantant entredents, com si allò no anés per ella. L'altra, dirigint-se només al Director, i quan li vàrem dir que no ens assabentàvem del que deien, ens va respondre que no n'havíem de fotre res. I esperàveu que us defenséssim...!

-Que pleguessis tu, Joan, ja és un cas a part. Em sembla que no et varen donar cap més sortida, després de l'enfrontament personal, molt desagradable, amb un dels membres, per a motius totalment a part de la Coral, els quals desconexíem i que per tant no ens hi podríem ficar.

-És l'única pèrdua que he lamentat, ja que, a part de saber cantar "un rato llarg", eres el més entusiasta de tots. Per això m'estranya del teu bon seny, que hagis signat també aquella carta, que si el que pretén és remoure velles rancúnies o desfer la Coral, potser per enveja, esteu ben arreglats...!.

JOAN RIBERA

**NOTA:** L'escrit del nº 11 de PERXADA mes d'Octubre, signat per Josep M<sup>a</sup> Iglésias i Dalmau, i titulat "Escalivada al Crous" sembla que per algú ha estat una escalivada de bitxos... coents.

SALUT, TIL.LA I PAU MENTAL.

JOSEP M<sup>a</sup> IGLESIAS i DALMAU.

## A LA REVISTA "PERXADA"

Rectificant l'escrit que hi havia en l'anterior nº d'aquesta revista sobre el Judo, hem d'aclarir que encara que el Sr. Batlle va intervenir perquè ens deixessin el local on actualment estem fent Judo, no va ser cedit per l'Ajuntament, puix que l'edifici ja no és propietat del Municipi.

El local ens el va cedir gentilmente l'actual Director de l'Institut d'Arbúcies, Sr. Agustí Casanova.

Esperant que hagi quedat clar aquest punt, s'acomiada atentament

El President, Jaume Masó